

Prázdné ruce

Pozdrav

Milé S a milí B, přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit (Žalm 34, 14-16)

14 *Střež svůj jazyk před zlobou a své rty před záludnými řeči.*
15 *Vyhýbej se zlu a konej dobro, vyhledávej pokoj a usiluj o něj.*
16 *Oči Hospodinovy jsou obráceny k spravedlivým, když volají o pomoc, on nakloní své ucho.*

Píseň: EZ 289 - Tebe, Bože, chválíme, Pane, tvoji ctíme sílu

Modlitba

Hospodine, zde jsme, protože ty jsi nás pozval. Vstoupili jsme do ohromného zástupu těch, kdo před námi a s námi zpívají novou píseň k počtě tvého jména; a s nimi ti děkujeme, že jsi zjevil svou spásu, spravedlnost, milosrdenství a věrnost, že nechceš být Bohem bez lidí, abychom my nezůstali lidmi bez Boha. Ve svém Synu jsi až k vrcholu dovedl svůj zápas o nás. Děkujeme ti za to – ne tak, jak bychom měli, ale tak, jak nejlíp umíme. Prosíme, přemáhej svým Duchem naši nesoustředěnost a nepozornost, rozptyluj naše malověrné strachy a úzkosti. O to prosíme skrze Ježíše Krista, našeho Pána, který s tebou a s Duchem svatým žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

I. Čtení (J 4, 1-11)

4 *Musel však projít Samařskem.*
5 *Na té cestě přišel k samařskému městu jménem Sychar, v blízkosti pole, jež dal Jákob svému synu Josefovi;*
6 *tam byla Jákobova studna. Ježíš, unaven cestou, usedl u té studny. Bylo kolem poledne.*
7 *Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: „Dej mi napít!“ –*
8 *Jeho učedníci odešli předtím do města, aby nakoupili něco k jídlu. –*
9 *Samařská žena mu odpoví: „Jak ty jako Žid můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?“ Židé se totiž se Samařany nestýkají.*
10 *Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“*
11 *Žena mu řekla: „Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká; kde tedy vezmeš tu živou vodu?*
12 *Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda.“*
13 *Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň.*
14 *Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“*
15 *Ta žena mu řekla: „Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu.“*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (Evangelium u nás doma) 18. lekce

Porovnání, co máme v kostele a co doma? (kříž, počítač, knihy, hrnec, kolo, ...)

Píseň: EZ 297 - Děkujem ti, Pane Bože

Píseň: EZ 679 - Pomoz mi, můj Pane, abych nežil planě

Kázání (J 2, 1-11)

- 1 Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka;
 2 na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.
 3 Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“
 4 Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“
 5 Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“
 6 Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra.
 7 Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj.
 8 Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!“ Učinili tak.
 9 Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli – zavolal si ženicha
 10 a řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“
 11 Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.

Milí B+S

Představte si, že jste na takovéto svatbě, na svatbě, na které je i Ježíš. Zpívá se, tančí se, pije se. A prý jsou křesťané nudní! Příběh začíná, a tak jdeme na svatbu. Najednou jste jedním z jeho učedníků a říkáte si: „Co má asi tak Ježíš za lubem?“ Teprve včera vás Ježíš zavolal a přijal do svého **kroužku studentů**. Spolu s dalšími mladíky z vesnice jste první den ve službě u svého nového učitele. Co vás asi čeká?

Možná si myslíte, že vás čeká nějaká duchovní práce, že budete číst Písmo v synagoze, ale místo toho nyní naléváte už několikáté vědro vody do nádoby na očišťování. Zatímco přeléváte vodu, přemýšlíte nad nevšedním úkolem. Prý došlo víno. A co já s tím? Úplně to nechápete, co má doplňování vody do nádob na očišťování společného s neschopným svatebním manažerem. Chce snad nový učitel zdůraznit, že v životě nejde o víno, ale především o čistotu? Došlo víno, tak se snad vína máme vzdát úplně – ve prospěch vody? Máme se místo pití vína očistit vodou z nádob na očišťování? Chystá snad Ježíš nějaké další očišťování?

Jste zmateny, a přitom naléváte jedno vědro za druhým do kamenné nádoby. Mimochodem, je to docela obstojná dřina – **fyzická dřina**. Když už jste vodu do přelévali, přikázal Ježíš jednomu z pomocníků, aby zanesl pohár s vodou z kamenné nádoby k manažerovi hostiny. „*To bude trapas,*“ říkáte si, „*to jste zvědavý, jaké lekce se teď dočkáte.*“

Tohle si nemůžete nechat ujít. Schválně, jak se manažer bude tvářit!? Muž na předním místě svatební hostiny ochutná tekutinu z poháru, a nejprve se na chvílku zarazí. Ztuhne. Zamyslí se, napije se znova, nevěřícně zírá na služebníka, který mu donesl vodu. Ten napřed ukáže na místnost s nádobami na očišťování a zase někam odběhne. Vráti se s ženichem a něco si povídají. Teď to přijde. Schválně! Je to víno! A jaké! Tak dobré víno ještě nikdo z nich nepil.

Tak tento nový učitel nebude **žádný suchar**. Žádná lekce z rituálního očišťování. Tento Rabbi je tak lidský! Radost za svatby nezakalil žádnými zbožnými lekce. Svatbu zachránil.

Kdo ale je tento Ježíš, že při vši své lidskosti dokáže proměnit vodu ve víno?! Ve víno! A co víc, nemění jen vodu, ale mění i příběh. Je to první příběh v Janově evangeliu, který Ježíš mění – ale kolik příběhů mění až do dnešního dne! Jak řekl C.S. Lewis – „*Nemůžeš změnit začátek svého příběhu, ale můžeš změnit jeho konec.*“

Můžeme změnit špatně rozehranou hru svých příběhů, když do nich necháme vstoupit Ježíše. To, že došlo víno, to už nelze změnit. Už je pozdě. Nikdo se nedokáže vrátit zpět v čase a změnit různé krize, které na nás, ať už naší či cizí vinou, doléhají a s nimiž se vyrovnáváme. Ani Bůh nevrací čas zpátky, ale navazuje na rozehrané, špatně rozehrané životy, do nichž jsou lidé vrženi okolnostmi.

Ono přísně vzato podle pravidel o očišťování, to, co Ježíš na hostině učinil, mohlo být učitelem zákona vnímáno jako znesvěcení. Toto byla svěcená voda ve svěcených nádobách, které neměly nikdy mít žádný jiný účel než sloužit k očištění. Co to je za **učitele zákona**, který si nic nedělá ze zaběhaných posvátných tradic a klidně znesvětil nádoby na očišťování jen proto, aby bylo, co pít? Kdyby byl snad v sázce život, dalo by se to omluvit, ale tady nešlo o záchranu života, nýbrž záchranu radosti a hostiny.

Podobné kontroverzní činy Ježíš trousil kudy chodil. Jedl neomytýma rukama, uzdravoval v sobotu, bavil se s nečistými, a dokonce se dotýkal malomocných. Rituální tradici tak Ježíš narušuje, kdykoli se dotýká nečistých, kdykoli relativizuje omývání rukou a dává přednost těm, kdo se starají o potřebné, před těmi, kdo zachovávají tradici.

I my máme své představy o tom, jak správně věřit v Boha, představy, které jsou pro nás často důležitější než lidé. Mnoho lidí se do našich lidských krabiček a měřítek nevejdou, tradice a řády jsou pro nás často důležitější než prostá radost ze života. Z pozemského života na zemi, kam nás Bůh zasadil. Hlavní problém nastává, když se z **tradic** stane **vězení**, které nám brání plnosti života a snad dokonce překáží v přístupu k Bohu. Naše lidské tradice začnou být zrádné v momentu, kdy sami neumíme tradice naplnit a zaměníme je s božími požadavky a pak máme pocit nedostatečnosti před Bohem.

Ta pravá radost nepřichází skrze neustálé dodržování **tradic** nebo skrze neustálé **očišťování**, kterým bychom snad bohu měli zaplatit, aby nám třeba něco daroval. Ta pravá radost přichází skrze naplnění po okraj, když Bůh jde naproti lidem, kterým došlo víno a zadarmo jim je dolévá. Ta pravá radost ze života přichází shůry a je zadarmo. Někdy nám může připadat ve světle našich tradic zcela nespravedlivě a nevyhovně rozmazlující.

Jenže tak náš Bůh mění konec příběhu. Nejen konec příběhu o svatbě, ale i konec příběhu o očišťování, které by mělo být nějakým předpokladem přístupu k Bohu. Mění příběh svatby od trapasu k radosti, mění i příběh lidstva – když otevírá novou cestu k Bohu. Cestu, kterou prošel Ježíš skrze kříž.

On sám mění konec příběhu tím, že když dojde víno, je to právě On, kdo nám ten prázdný pohár doleje. Je to on, kdo mění nádoby na očistění ve zdroj nové radosti. Je to On, který ustanoví, že k Bohu se můžeme přiblížit i když už jsme vyprahlí a že namísto našich lidských tradic o očišťování on sám připravuje cestu radosti.

Jenom on umí z dobré věci udělat ještě lepší, z pochoutky udělat delikatesu a z jednoho poupátka rozkvetlou zahradu. Ano někomu stačí jenom voda, ale mně ne, proto věřím. Bůh prostě ví, co je dobré a chutné, v tom se na něj můžeme spolehnout. Pojďme tedy k němu s našimi **prázdny**mi poháry. Pojďme si pro jeho víno výborné. Amen.

Modlitba

Pane děkujeme za povzbuzení svědectvím Tvého slova, k Tobě se obracíme se svými nadějemi i se svými starostmi. Prosíme, vezmi nás na milost a buď nám přítomen. Proměňuj nás svou mocí a uč nás jednat spolu v lásce. Otevírej nám perspektivy svého slova mezi námi a orientuj nás na věci podstatné. Amen.

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 240 - Když Ježíš šel přes tu žudskou zem

Večeře Páně:

Vyznání vin:

Milostivý Bože, v pokoře se chceme v tuto chvíli rozpomenout na všechny ty situace, kdy naše myšlení, slova i skutky svědčily o všem jiném, jen ne o tom, že jsme tvoji služebníci.

1. Před tebou, Pane Bože, vyznáváme svůj hřích.
Potvrďme své vyznání společně slovem: **Vyznávám.**
2. A přece k tobě přicházíme s nadějí na odpuštění – pro milost tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás byl vzkříšen zahladíš i naše viny.
Potvrďme svou víru společně slovem: **Věřím.**
3. Tvoje odpuštění nás vede k tomu, abychom dovedli narovnat vztahy k lidem kolem nás. A tak teď chceme odložit všechnen hněv, výčitky i pocit křivdy a odpustit těm, kdo nám ublížili.
Také rozhodnutí odpustit potvrďme společně slovem: **Odpouštím.**

Slovo milosti:

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text: (1 Janův 1, 9)

*Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý,
že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti. Amen*

B. Pozdrav pokoje: Pozdravte se mezi sebou navzájem slovy „**Pokoj tobě**“

Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel a pohřben jest, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení: (1. Korintským 11, 23-26) Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně:

„Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, **vzal chléb**, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“

Stejně vzal po večeři i **kalich** a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.“

Epikléze (modlitba):

Pana náš, sešli svého Ducha na toto naše společenství jednoho chleba a jednoho kalicha, ať nás tvoje přítomnost uvede do tvé pravdy, přivede k jednotě a posílí k službě bližnímu. Zjev svou slávu mezi námi! Amen.

Pozvání:

A tak vše je připraveno. Nebojte se přistoupit ke stolu Páně, kde je pro vás nachystáno posílení vaší víry. Do společenství kolem stolu Páně je zván každý, bez rozdílu církevní příslušností, jak dospělý, tak dítě. Kdo chcete, přijměte Boží pozvání, ať přicházíte odkudkoli, přijměte Kristovo pozvání do světa lásky a odpuštění, pravdy a milosrdenství.

Přijímání:

Písňe během vysluhování – EZ 510 - Jezu Kriste, štědrý kněže / EZ 380 - Kristus Pán když na smrt šel

- Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.
- Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.

Propouštění:

A. 9 Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.

10 Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil. (Ef 2, 9-10)

B. Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky. (1. Timoteovi 6, 12)

Jděte ve jménu Páně.

Děkovná modlitba:

Ty máš slova věčného života. Proto tě dnes prosíme: Přijmi nás a skloň se k nám milostivě. Mluv k nám a dej, ať odcházíme s vírou ve tvou moc a lásku, s vírou, která bude oslovovat i jiné. Vyslyš nás, Bože, pro Ježíše Krista. Amen.

Píseň: EZ 641 - Nevím, Pane, co ti dát, nevím, jak ctít tebe

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Milostivý Bože, v důvěře ti předkládáme své prosby za druhé a prosíme: Pane, smiluj se.

- Modlíme se za tento svět, za všechny, kdo v něm trpí, za oběti válek a rasové nenávisti, za ty, které postihly přírodní katastrofy, a za všechny, kterým hrozí nebezpečí.
- Modlíme se za ty, kteří žijí v chudobě a odříkání, za zoufalé, kteří nevědí kudy kam, za ty, kdo jsou již léta nemocni, za všechny, kteří umírají.
- Modlíme se za všechny, kdo bojují s velikými těžkostmi; za ty, kdo ztratili naději a víru, za všechny, kdo hledají pravdu, a nemohou ji nalézt. a za ty, kteří se zhroutili pod tíhou svých povinností.
- Modlíme se za místo, ve kterém pracujeme a bydlíme, za všechny, kteří jsou v něm osamělí, za všechny, kterým nikdo nenaslouchá, a za ty, kteří se nesetkávají s přátelstvím.
- Bože, děkujeme ti, že tvůj Syn přišel do tohoto světa, aby zjevil tvou lásku a milosrdenství, aby nás povolal z odloučenosti do své blízkosti a mezi svůj lid. Prosíme, posiluj nás svým svatým Duchem skrze Krista, našeho Pána.

Pane, svěřujeme ti v tichosti své osobní modlitby...

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Slůvko dětí

Posláni (Ef 1, 17-19)

17 Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali

18 a osvětleným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu

19 a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme.

Požehnání

Nechť vás naplňuje moudrost Boží v celém svém tajemství!

Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství!

Nechť vám osvětluje Duch Boží v celé své kráse! Amen.

Píseň: EZ 418 - I když se rozcházíme, ty s námi zůstáváš